II

(Neleģislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2023/1640

(2023. gada 5. jūnijs)

par metodiku tādas transporta biodegvielas un biogāzes īpatsvara noteikšanai, ko ražo no biomasas, kuru pārstrādā kopīgā procesā ar fosilajām degvielām

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu ([1]) un jo īpaši tās 28. panta 5. punktu,

tā kā:

(1) Līdzpārstrāde parasti attiecas uz naftas pārstrādes bloku, kurā biomasas ievadresursu pārstrādā kopā ar fosilajiem ievadresursiem, pārveidojot tos galīgajās degvielās. Tomēr šo metodiku var izmantot arī citos gadījumos, kad iekārtās apstrādā bioloģiskos šķidros kurināmos un fosilo naftu vai iekārtās līdzpārstrādā bioloģiskas un nebioloģiskas izcelsmes atkritumus. Biomasas ievadresurss var būt, piemēram, lipīdu materiāls, tāds kā augu eļļa, neapstrādāta taleļļa vai pirolīzes eļļa, un fosilais ievadresurss parasti ir iegūts no jēlnaftas. Galīgās degvielas, ko iegūst no šāda ievadresursu maisījuma, parasti ir dīzeļdegviela, reaktīvo dzinēju degviela, mazuts, kuģu degviela, benzīns, benzīna komponenti un dažkārt propāna gāze, kas ir sašķidrinātas naftas gāzes sastāvdaļa, bet var būt arī nelielas citu produktu frakcijas. Būtiski ir tas, ka šādās līdzpārstrādātās degvielās ir biodegvielu un biogāzes īpatsvars. Šīs deleģētās regulas nozīmē par līdzpārstrādes veidu neuzskata tādus gadījumus, kad ražošanas vienībā kā ievadresursu izmanto biometānu, kas ņemts no savstarpēji savienotās infrastruktūras un ir sertificēts un izsekots, izmantojot savstarpēji savienotās gāzes infrastruktūras masas bilances sistēmu.

(2) Šajā deleģētajā regulā biogāze nozīmē gāzi, kas iegūta no biomasas ievadresursa un ko ražo, minētās biomasas ievadresursu līdzpārstrādājot kopā ar fosilo ievadresursu, lai tos pārveidotu galīgajās šķidrajās un gāzveida degvielās.

(3) Lai to degvielu atjaunīgo daļu, kas kopīgā procesā ražotas no biomasas un fosilajiem ievadresursiem, varētu ieskaitīt mērķrādītājos, kas noteikti saskaņā ar Direktīvu (ES) 2018/2001, un faktiski palīdzētu samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas Savienībā, minētās direktīvas 28. panta 5. punktā ir noteikts, ka Komisijai ir jāpieņem deleģētie akti, kuros precizē metodiku, ar kuru nosaka tādas biodegvielas un biogāzes īpatsvaru transportā, ko iegūst no biomasas, kuru pārstrādā kopīgā procesā ar fosilajiem resursiem.

([1]) OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.

(4) Lai panāktu līdzsvaru starp verifikācijas izmaksām un testu precizitāti, deleģētais akts ļauj uzņēmējiem vai nu izmantot kopīgu saskaņotu testēšanas metodi, kuras pamatā ir testēšana ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), vai izmantot savas testēšanas metodes, kas var būt specifiskas uzņēmumam vai konkrētam procesam. Tomēr, lai nodrošinātu, ka tirgū tiek piemērota kopīga verifikācijas metode, uzņēmējiem, kas kā galveno testēšanas metodi izmanto citu metodi, nevis testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), izlaides būtu regulāri jātestē ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), lai verificētu galvenās izmantotās testēšanas metodes pareizību. Turklāt, lai uzņēmēji pierastu izmantot testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C) apvienojumā ar citu testēšanas metodi kā galveno metodi, pirmajā šīs metodikas piemērošanas gadā ir pieļaujama zināma elastība attiecībā uz pieļaujamo procentuālo novirzi starp galveno un otro verifikācijas testu rezultātiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

METODIKA TĀDAS TRANSPORTA BIODEGVIELAS UN BIOGĀZES ĪPATSVARA NOTEIKŠANAI, KO RAŽO NO BIOMASAS, KURU PĀRSTRĀDĀ KOPĪGĀ PROCESĀ AR FOSILAJĀM DEGVIELĀM

1. pants

Vispārējā pieeja un atbilstīgu metožu piemērošana

1. Uzņēmēji, kas līdzpārstrādā biomasu, oglekļbāzētā īpatsvara noteikšanai biosaturā drīkst izstrādāt un izmantot uzņēmumam specifisku vai procesam specifisku testēšanas metodi, kas pielāgota to īpašajai rūpnīcas konstrukcijai un ievadresursu kombinācijai. Šīs galvenās testēšanas metodes pamatā ir izlaižu masas vai enerģijas bilances metode, iegūtās produkcijas metodes vai testēšanas ar radioaktīvo oglekli (^{14}C) metode (t. i., noteikšana ar radioaktīvo oglekli, izmantojot paātrinātāja masspektrometrijas (*AMS*) vai šķidruma scintilācijas (*LSC*) metodi).

2. Uzņēmēji neatkarīgi no izmantotās testēšanas metodes par sistēmas robežām uzskata visu pārstrādes rūpnīcu, iekārtu, kas apstrādā bioloģiskos šķidros kurināmos un fosilo naftu, vai iekārtu, kas līdzpārstrādā atkritumu ielaides. Uzskata, ka līdzpārstrādāto degvielu sajaukšana ar citām degvielām neietilpst sistēmas robežās. Testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C) veic, pirms līdzpārstrādes procesā saražotās degvielas tiek tālāk sajauktas ar citām fosilajām degvielām vai biodegvielām, kas nav bijušas iesaistītas līdzpārstrādē.

3. Kad uzņēmēji ziņo par līdzpārstrādes rezultātiem, tie sniedz sīku informāciju par izmantotās testēšanas metodes precizitāti un precīzumspēju. Uzņēmēji savā galvenajā testēšanas metodē ņem vērā un ziņo par visām neprecizitātēm plūsmu vai siltumspējas mērījumos. Uzņēmēji vienas un tās pašas pārstrādes rūpnīcas dažādiem pārstrādes blokiem, iekārtai, kurā apstrādā bioloģiskos šķidros kurināmos un fosilo naftu, vai iekārtai, kurā līdzpārstrādā atkritumu ielaides, izmanto vienu un to pašu testēšanas metodi. Ja šie bloki nav savienoti un starp tiem nav plūsmu, uzņēmēji drīkst izmantot atšķirīgas testēšanas metodes. Attiecībā uz iekārtām, kurās notiek atkritumbāzētu ielaižu līdzpārstrāde, šo metodiku un verifikāciju, kurā izmanto testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), var piemērot tikai tad, ja iespējams ņemt uzticamu un reprezentatīvu paraugu kopumu ielaižu līmenī, kas ļauj noteikt biosaturu kopējās ielaidēs.

4. Uzņēmēji nodrošina, ka izraudzītās testēšanas metodes noteikšanas robeža ir tāda, ka var faktiski izmērīt biodegvielu vai biogāzes paredzamo īpatsvaru procesā.

5. Ja uzņēmēji ziņo par līdzpārstrādes rezultātiem, izmantojot galveno testēšanas metodi, kuras pamatā nav testēšana ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), tie izmanto izlaižu testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), lai regulāri verificētu sistēmas veiktspējas pareizību un galvenās izmantotās testēšanas metodes rezultātus. Verifikācija, izmantojot testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), nepieciešama visām izlaidēm, kurām norāda oglekļbāzētu biosaturu.

6. Uzņēmēji rūpīgi dokumentē tās biomasas daudzumus un veidus, ko ievada kopīgajā procesā, kurā biomasu pārstrādā kopā ar fosilajiem kurināmajiem, kā arī tos biodegvielas un biogāzes daudzumus, kas saražoti no attiecīgās biomasas. Turklāt uzņēmēji minēto informāciju pamato ar pierādījumiem, tostarp 1. punktā izklāstītās galvenās kontroltestēšanas metodes rezultātiem un 5. punktā vai 5. pantā noteiktās verifikācijas metodes rezultātiem, ja tiek noteikts bioloģiskas izcelsmes ūdeņraža īpatsvars.

2. pants

Masas bilances metode

1. Ja izmanto masas bilances metodi, uzņēmējs veic ielaižu un izlaižu kopējās masas pilnu masas bilances analīzi. Masas bilances metode nodrošina, ka visu izlaižu biosaturs ir proporcionāls ielaižu biosaturam un ka uz katru izlaidi tiek attiecināts biogēniskā materiāla īpatsvars, kas konstatēts ar testēšanas ar radioaktīvo oglekli (^{14}C) rezultātiem. Katrai izlaidei piemēro tādus atšķirīgus pārrēķina koeficientus, kas visprecīzāk atbilst izmērītajam biosaturam, izmantojot testēšanas ar radioaktīvo oglekli (^{14}C) rezultātus. Izlaidē ņem vērā masu, kas zaudēta izdalgāzēs, šķidrajos rūpnieciskos notekūdeņos un cietajos atlikumos. Masas bilances metode ietver ievadresursu un produktu papildu analītisko raksturojumu, piemēram, sistēmas masas plūsmu galīgās un aptuvenās analīzes.

2. Ja masas bilances metodi izmanto kā galveno metodi, uzņēmēji aprēķinā ņem vērā mitrumu un citus nedegvielas piemaisījumus ievadresursā, kā arī ražošanas procesa izlaidēs.

3. pants

Enerģijas bilances metode

Ja izmanto enerģijas bilances metodi, tad, nosakot biogēnā satura enerģijas īpatsvaru visās izlaidēs no naftas pārstrādes līdzpārstrādes posma, pieņem, ka tas ir vienāds ar biogēnā satura enerģijas īpatsvaru pārstrādes rūpnīcas ielaidē. Izmantojot enerģijas bilances metodi, reģistrē enerģijas saturu biomasas un fosilajos ievadresursos, kā arī procesa enerģiju, ko ievada līdzpārstrādes iekārtā. Gan biomasas, gan fosilo ievadresursu enerģijas saturu aprēķina, izmantojot ievadresursa masu un tā zemāko siltumspēju (*LHV*), ko mēra MJ uz kg. Lai saražotajās galīgajās degvielās noteiktu biosaturu, visām degvielas izlaidēm, ko iegūst līdzpārstrādē, piemēro biofrakciju, ko aprēķina, bioenerģijas ielaidi dalot ar kopējo enerģijas ielaidi. Katrai izlaidei piemēro tādus atšķirīgus pārrēķina koeficientus, kas vislabāk atbilst izmērītajam biosaturam, izmantojot testēšanas ar radioaktīvo oglekli (^{14}C) rezultātus.

4. pants

Iegūtās produkcijas metodes

1. Ja izmanto iegūtās produkcijas metodi, uzņēmēji drīkst izmantot vienu no divām turpmāk aprakstītajām metodēm, lai iegūtu iegūtās produkcijas koeficientu, kas piemērojams kopīgajam degvielas ražošanas procesam:

a) Iegūtās produkcijas metode A. Dažādo produktu produkciju vispirms novēro un reģistrē, kad pārstrādes bloki izmanto tikai tīrus fosilos ievadresursus, vai īpašiem lietojumiem (piemēram, ierobežotas koncentrācijas) – eksperimentālos blokos, kas reprezentatīvi komerciāla mēroga blokiem. Pēc tam ielaides plūsmai pievieno biomasas ievadresursu daļu un novēro un reģistrē inkrementālo ietekmi uz iegūto produkciju. Biosaturu pēc tam attiecina uz katru produktu proporcionāli tā produkcijas pieaugumam. Katrs iegūtās produkcijas koeficients ir derīgs tikai atsauces ielaidēm un procesa apstākļiem, kuriem tas noteikts. Dažādiem procesiem un darbības apstākļiem uzņēmēji drīkst noteikt dažādus iegūtās produkcijas koeficientus. Dalībvalstis saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem drīkst definēt iegūtās produkcijas koeficientus, kas uzņēmējiem jāizmanto to teritorijā. Ja izmanto dažādus iegūtās produkcijas koeficientus, katru reizi, kad izmanto jaunu iegūtās produkcijas koeficientu, veic testu ar radioaktīvo oglekli ^{14}C un pārbauda un vajadzības gadījumā atjaunina korelāciju starp atsauces ielaidēm un procesa apstākļiem.

b) Iegūtās produkcijas metode B. Ar šo metodi nosaka attiecību starp bioielaidi līdzpārstrādes blokā un bioizlaidi no tā. Pārrēķina koeficientu nosaka, izmantojot vairākas ievadresursu partijas zināmos līdzpārstrādes apstākļos, tostarp zinot visus sistēmas ielaižu un izlaižu raksturlielumus. Pēc tam, kad noteikta šī iegūtās produkcijas koeficienta korelācija, to var piemērot tāda paša veida un kvalitātes biogēnajiem ievadresursiem, ko izmanto tajā pašā līdzpārstrādes blokā, kas darbojas tādos pašos ekspluatācijas apstākļos.

2. Uzņēmēji iegūtās produkcijas metodes drīkst izmantot kā galveno metodi tikai tad, ja sistēma tiek uzturēta to noteiktajos standarta ekspluatācijas apstākļos, tostarp attiecībā uz ievadresursu kvalitāti. Ja uzņēmēji izmanto iegūtās produkcijas metodi, testēšanu ar radioaktīvo oglekli ^{14}C tie izmanto kā kontroles metodi, lai verificētu tās iegūtās produkcijas koeficientu vismaz ikreiz, kad tie maina standarta ekspluatācijas apstākļus, un saskaņā ar 6. pantu.

3. Uzņēmējs pierāda, ka ražotne nepārtraukti darbojas zināmos līdzpārstrādes apstākļos, šajā nolūkā katrai konkrētajai bioielaidei veicot ^{14}C testēšanu, ko izmanto, lai aprēķinātu tās specifisko pārrēķina koeficientu.

5. pants

Bioloģiskas izcelsmes ūdeņraža īpatsvara noteikšana

1. Ja ražošanas sistēma līdzpārstrādā bioloģiskas izcelsmes atjaunīgo ūdeņradi, uzņēmēji dokumentē un sniedz pierādījumus par ūdeņraža izcelsmi, kā arī pierādījumus, ka ūdeņradis, kas nonāk hidrotīrītājā vai citā līdzpārstrādes blokā:

a) nav uzskaitīts kā atjaunīgā enerģija citur, lai izvairītos no dubultas uzskaites, un

b) ir iekļauts galīgajā degvielā, nevis vienkārši izmantots piemaisījumu atdalīšanai.

2. Uzņēmēji drīkst izmantot vispārizmantotu pārstrādes rūpnīcas elementu analīzi, piemēram, *CHN* (oglekļa, ūdeņraža, slāpekļa) testu ūdeņraža satura noteikšanai materiālā pirms un pēc hidrotīrīšanas, lai dokumentētu, vai ūdeņraža saturs degvielā pieaug. Uzņēmēji šādu pieaugumu drīkst ņemt vērā kā papildu biodegvielu vai biogāzi izlaidē. Hidrotīrīšanā vai līdzpārstrādē izmantotā ūdeņraža bioloģisko izcelsmi sertificē piegādātājs vai paši uzņēmēji, ja tie ir arī ražotāji pirms lietošanas.

II NODAĻA

UZŅĒMĒJU APGALVOJUMU PAR TĀDAS TRANSPORTA BIODEGVIELAS UN BIOGĀZES ĪPATSVARU, KO IEGŪST NO BIOMASAS, KURU PĀRSTRĀDĀ KOPĪGĀ PROCESĀ AR FOSILAJĀM DEGVIELĀM, PAREIZĪBAS VERIFIKĀCIJA

6. pants

Īpašas prasības par testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C)

1. Veicot testēšanu ar radioaktīvo oglekli (^{14}C), uzņēmēji izmanto paātrinātāja masspektrometrijas (*AMS*) metodi. Tomēr tie kā alternatīvu drīkst izmantot šķidruma scintilācijas (*LSC*) metodi, ja paredzams, ka bioīpatsvars būs vismaz 1 tilpuma % un ja paraugs ir piemērots šai testēšanas metodei, jo īpaši attiecībā uz šķidrumā esošajām daļiņām.

2. Uzņēmēji nodrošina, ka, veicot testēšanu ar radioaktīvo oglekli ^{14}C, ar izraudzīto radioaktīvā oglekļa ^{14}C testa veidu var ticami noteikt un kvantificēt bioīpatsvaru. Uzņēmēji sniedz sīkāku informāciju par rezultātu precizitāti un precīzumspēju.

3. Testēšanā ar radioaktīvo oglekli ^{14}C kvantificē arī jebkādus biogēnas izcelsmes oglekļa zudumus, ko izraisa skābekļa atdalīšana no biogēnā ievadresursa, šajā nolūkā salīdzinot biogēno un fosilo oglekli ielaides un izlaides produktos.

4. Ja testēšana ar radioaktīvo oglekli ^{14}C, ja to izmanto kā otro izlaides biosatura verifikācijas testēšanas metodi, absolūtā izteiksmē uzrāda novirzi par vairāk nekā 1 % salīdzinājumā ar uzņēmēja izmantotās galvenās metodes rezultātiem, par derīgām uzskata testēšanas ar radioaktīvo oglekli ^{14}C vērtības. Šīs metodikas piemērošanas pirmajā gadā uzņēmēji var piemērot lielāku novirzi, proti, 3 %, nevis 1 % absolūtā izteiksmē, līdz tie pilnveido savu testēšanas metožu sistēmu. Turklāt uzņēmējs pārskata savas galvenās testēšanas metodes, lai labotu visas sistēmas kļūdas, kas izraisa šādu novirzi, un vajadzības gadījumā testēšanas metodi attiecīgi kalibrē.

5. Galvenās testēšanas metodes un testēšanas ar radioaktīvo oglekli ^{14}C metodi, ja to izmanto kā otru verifikācijas testēšanas metodi, izmantošanas biežumu nosaka, ņemot vērā līdzpārstrādes galveno parametru sarežģītību un mainīgumu tā, lai nodrošinātu, ka apgalvojumi par biosaturu jebkurā laikā atspoguļo to faktisko īpatsvaru. Uzņēmēji biosatura īpatsvaru aprēķina vismaz katrai partijai vai sūtījumam. Ja vien netiek izmantota metode, ar kuru katrai partijai vai sūtījumam var kartēt darbības apstākļus, kas saistīti ar oglekļa saturu izlaidē, testēšanas ar radioaktīvo oglekli ^{14}C metodi izmanto katru reizi, kad salīdzinājumā ar bāzlīnijas nosacījumiem par vairāk nekā 5 % mainās ievadresursu sastāvs attiecībā uz biogēnās ielaides īpatsvaru vai ūdeņraža un katalizatora ielaižu daudzumu kopējā masā, procesa parametri procesa absolūtās temperatūras [K] vai procesa absolūtā spiedienā [Pa] izteiksmē vai produkta sastāvs. Lai novērtētu produkta sastāva parametrus, nodrošina oglekļa, skābekļa un slāpekļa elementu analīzi, kā arī ūdens un cietvielu satura analīzi. Visos gadījumos testēšanas ar radioaktīvo oglekli ^{14}C metodi izmanto vismaz reizi 4 mēnešos.

7. pants

Uzskaite, procesa kontrole, revīzija un ziņošana par novirzēm

1. Ja uzņēmēji apgalvo, ka tirgū laistajā degvielā ir konkrēts biodegvielu vai biogāzes īpatsvars, tie vismaz divus gadus glabā paraugus, kā arī mērījumu datus un aprēķinus. Uzņēmēji sertifikācijas struktūrām un to revidentiem nodrošina pilnīgu piekļuvi šādiem paraugiem, ierakstiem un citiem pierādījumiem. Uzņēmēji sagatavo detalizētu aprakstu par galveno testēšanas metodi, ko tie izmantojuši, tostarp norādi par tās precizitāti un precīzumspēju, kas verificētas arī, izmantojot testēšanu ar radioaktīvo oglekli ^{14}C, kā arī par tās piemērošanas procedūru.

2. Lai izvairītos no noviržu riskiem un atvieglotu retrospektīvā revīzijā veiktu verifikāciju attiecībā uz pārstrādes rūpnīcu vai citu līdzpārstrādes iekārtu apgalvojumu precizitāti attiecībā uz bioīpatsvaru to degvielās, uzņēmēji piemēro vispārēju masas bilances sistēmu, kas uzrāda ielaides un izlaides biogēno īpatsvaru. Uzņēmēji šo masas bilances aprēķinu veic paralēli galvenajai testēšanas metodei, lai pārbaudītu un salīdzinātu abu metožu rezultātus attiecībā uz saražoto galīgo degvielu bioīpatsvara novērtēšanu.

3. Ja pārstrādes rūpnīcas vai citas līdzpārstrādes iekārtas robežās uzņēmēji līdzpārstrādes izlaidi sajauc ar citām degvielām, tie izmanto masas bilances sistēmu, kas ļauj tādu degvielu sūtījumus, kas iegūti no biomasas un ko pārstrādā kopīgā procesā ar fosilajām degvielām, sajaukt ar citām degvielām, vienlaikus sniedzot pienācīgu informāciju par sūtījumu raksturlielumiem un apjomiem saskaņā ar Direktīvas (ES) 2018/2001 30. pantu.

4. Visas sertifikācijas struktūru revidentu konstatētās novirzes attiecībā uz biodegvielu vai biogāzes īpatsvaru degvielā, ko uzņēmēji laiž tirgū, uzskata par būtiskām neatbilstībām un nekavējoties paziņo brīvprātīgajām shēmām vai citām sertifikācijas shēmām, kas verificē no biomasas iegūtās degvielas atbilstību Direktīvas (ES) 2018/2001 29. panta 2.–7. un 10. punktā noteiktajiem ilgtspējas un siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījuma kritērijiem.

5. Uzņēmēju apgalvojumus par biodegvielu vai biogāzes īpatsvaru degvielās, ko tie laiž tirgū, drīkst verificēt arī dalībvalstu kompetentās iestādes, izmantojot šīs regulas 6. un 7. pantā minētās metodes. Par visām šajās kontrolpārbaudēs konstatētajām novirzēm nekavējoties paziņo sertifikācijas struktūrai un brīvprātīgajai shēmai vai citai sertifikācijas shēmai, kas ir sertificējusi apgalvojumus.

6. Ja šādus paziņojumus sniedz vai nu sertifikācijas struktūras, vai dalībvalstu kompetentās iestādes, attiecīgajai sertifikācijas shēmai ir pienākums nekavējoties rīkoties, lietu izmeklējot. Ja izmeklēšana apstiprina sertifikācijas struktūras vai dalībvalsts kompetentās iestādes konstatējumus, sertifikācijas shēma šīs novirzes uzskata par būtisku neatbilstību un nekavējoties aptur uzņēmēja sertifikātu.

7. Lai labotu apgalvojumu precizitāti, par pamatu apgalvojumu pārrēķināšanai izmanto kontrolpārbaudēs noteiktās zemākās vērtības. Turklāt sertifikācijas shēmas mudina uzņēmēju pārskatīt testēšanas metodes, lai cita starpā labotu visas sistēmas kļūdas, kas izraisa šādas novirzes.

8. Pirms var atcelt uzņēmēja sertifikāta apturēšanu, sertifikācijas struktūra ar vēl vienu revīziju validē uzņēmēja veikto pasākumu efektivitāti.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2023. gada 5. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN